

РЕШЕНИЕ
№ П-2241/2017 г.
София, 04.12.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.10.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалби № П-2241/03.04.2017 г. и № Ж-180/07.04.2017 г., подадени от Г.Х.К. и жалби № Ж-328/27.07.2017 г. и Ж-338/02.08.2017 г., подадени от Д.Г.К.С.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадени от Г.Х.К., чрез Д.К., две жалби № П-2241/03.04.2017 г. и № Ж-180/07.04.2017 г. с идентично съдържание, в които са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни чрез видеонаблюдение осъществявано от „В.БГ“ ЕООД в етажна собственост находяща се в *****, без съгласието на г-н Г.Х.К, същия собственик на самостоятелен обект в сградата.

Изложени са твърдения и за „рекет“, „изнудване“, „физическа саморазправа“ и други неправомерни действия, които не попадат в приложното поле на ЗЗЛД и произнасянето по тях е извън компетентността на КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана и с подадени от Д.Г.К.С. жалби рег. № Ж-328.27.07.2017 г. и Ж-338/04.08.2017 г., с изложени твърдения за нарушение на ЗЗЛД от страна на „В.БГ“ ЕООД, „Д.“ ЕООД и „М.“ ООД, в това число и относно осъществявано без нейно съгласие видеонаблюдение в етажна собственост с адрес ***** и в частност монтирана камера за видеонаблюдение насочена към апартамент 20 в сградата.

Жалбоподателката твърди, че „до март 2016 г.“ функциите на домоуправител на етажната собственост са били възложени и са изпълнявани от „Д.“ ЕООД. Допълва, че дружеството е монтирало системи за сигурност, в това число и за видеонаблюдение на територията на целия жилищен блок - на входната врата на сградата, асансьора, етажните площадки и на етажите, без нейно знание и съгласие и въпреки изразено от нея изрично несъгласие с осъществяваното видеонаблюдение, което счита, че е в нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

Жалбоподателката информира, че след март 2016 г. функциите на домоуправител на етажната собственост са възложени и се изпълняват от „В.БГ“ ЕООД, което в

нарушение на ЗЗЛД е отказало да ѝ предостави отговор на подадено от нея през март 2016 г. заявление за достъп до документи относно осъществяваната от дружеството дейност на професионален домоуправител на етажната собственост.

Претенциите на жалбоподателката са насочени и към „М.“ ООД – инвеститор и изпълнител на строежа на жилищния блок, а в последствие и собственик на обекти в същия блок, по отношение на което твърди, че неправомерно разполага с копия на нотариални актове на самостоятелни обекти в сградата. Допълва, че през в периода 2016 – 2017 г. дружеството е предоставило на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД информация за личните ѝ данните вписани в нотариалния акт за притежаван от нея имот в сградата, които са от изтекла през 2014 г. личната карта и не са актуални по отношение на адреса ѝ, а управителя на „В.БГ“ ЕООД е използвал същите за заведено срещу нея дело в районния съд за изпълнение на парични задължения.

Изложени са и твърдения за други нарушения, които са извън приложното поле на ЗЗЛД и компетентността на КЗЛД.

Към жалбите са приложени относими доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „В.БГ“ ЕООД, „Д.“ ЕООД и „М.“ ООД са изискани писмени становища.

В отговор от „В.БГ“ ЕООД е изразено становище за неоснователност на жалбите, с приложени относими по случая доказателства. Г-н Т.А. – управител на дружеството твърди, че няма отношение към видеонаблюдението и информира, че системата за видеонаблюдение е монтирана в сградата преди дружеството да поеме функциите на професионален домоуправител на етажната собственост. Допълва, че на Общо събрание на етажната собственост проведено на 13.03.2017 г. е прието решение за предоставяне на достъп до видеонаблюдението на всички живущи в сградата, при желание от тяхна страна. Оспорва, като неоснователни и недоказани, изложените в жалба № Ж-180/07.04.2017 г. твърдения, че дружеството обработва лични данни на Г.Х.К.

От „Д.“ ЕООД е изразено становище за неоснователност на подадените от Д.Г.К.С. жалби. Г-н Ю.З. – управител на дружеството информира, че на Общо събрание на сградата в режим на етажна собственост находяща се в *****, проведено на 16.12.2012 г. „е взето решение с цел ограничаване на достъпа на външни лица до сградата и повишаване на сигурността, да бъде поставена система за контролиран достъп в сградата и система за видеонаблюдение“. Допълва, че решението е взето с необходимото мнозинство, съобщено е на всички заинтересовани страни и срещу него не

са постъпвали жалби или оплаквания. Г-н Ю.З. сочи, че представляването от него дружество - „Д.“ ЕООД е представило и етажната собственост е приела оферта за монтиране на видеокамери във входа. Информира, че „са направени няколко пробни заснемания, с цел проверка на изправността на техниката и позициониране на камерите, за които всички живущи в сградата са уведомени своевременно“ и твърди, че от монтирането им и до момента на депозиране на становището пред КЗЛД камерите не осъществяват видеонаблюдение.

Господин Ю.З. твърди, че жалбоподателката не е подавала писмено или устно искане до дружеството за предоставяне на информация и оспорва като неверни твърденията на г-жа Д.Г.К.С. в обратна насока.

„М.“ ООД не е ангажирало становище по случая.

В хода на производството от Столична община, район „Витоша“ е изискано и същата в отговор предоставя информация, че „В.БГ“ ЕООД е регистрирано като управител на сграда в режим на етажна собственост с адрес *****, въз основа на подадено уведомление № РВТ16-ТД26-2768/16.11.2016 г./837.18.11.2016 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбите съдържат задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са процесуално допустими, подадени в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Предмет на жалбите е неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателите във връзка с видеонаблюдение осъществявано в сграда в режим на етажна собственост находяща се в *****. Предмет на жалби № 328/27.07.2017 г. и Ж-338/04.08.2017 г. е и нарушено право на достъп до лични данни от страна на „В.БГ“ ЕООД по подадено през март 2017 г. искане, както и неправомерно съхранение от страна на „М.“ ООД на копия на нотариални актове на самостоятелни обекти в сградата, в това число и копие на нотариален акт на жалбоподателката и предоставянето на данни от него на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД през 2016 – 2017 г. и

използването им от последното за заведено срещу жалбоподателката дело в районен съд за изпълнение на парично задължение.

С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбите са насочени срещу „В.БГ“ ЕООД, „Д.“ ЕООД и „М.“ ООД, които видно от направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 414179, 261641 и 264898.

Предвид установените по случая факти и обстоятелства Комисията намирам, че са налице предпоставките на чл. 32 от АПК за обединяване за разглеждане в едно производство на жалбите с оглед обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД.

На проведено на 07.09.2017 г. заседание, Комисията е приела жалбите за процесуално допустими и като страни в производството са конституирани: жалбоподатели - Г.Х.К. и Д.Г.К.С. и ответни страни – „В.БГ“ ЕООД, „Д.“ ЕООД и „М.“ ООД.

С оглед залегалото в административния процес служебно начало е осъществена проверка относно обработването на лични данни на физически лица във връзка с видеонаблюдение осъществявано в сграда в режим на етажна собственост находяща се в *****, резултатите от която са обективирани в Констативен акт ППН-02-401/10.10.2017 г.

В изпълнение на решение на Комисията от проведено на 07.09.2017 г. заседание е открита проверка на „М.“ ООД с ЕИК 131175187 със седалище и адрес на управление *****, с предмета на проверката обработва ли, в хипотезата на съхранение, дружеството копия на нотариални актове за собственост на самостоятелни обекти в жилищна сграда находяща се в ***** и в частност нотариален акт за собственост на апартамент № 20 в сградата. Предприетите действия по проверката са отразени в Констативен акт № ППН-02-400/10.10.2017 г.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от жалбоподателката г-жа Д.Г.К.С. са изискани доказателства относно упражнено от нея през март 2016 г. право на достъп до лични данни и информация, както и доказателства в подкрепа на

изложените в жалбата твърдения за предоставяне на личните ѝ данни от „М.“ ООД на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД, но такива не са представени.

В хода на производството и с писма Ж-328#13/03.10.2017 г. и Ж-328#12/03.10.2017 г. г-жа Д.Г.К.С. представя копие на подаден в 6 РУП на СДВР сигнал подаден от г-жа К. срещу Т.А. – управител на „В.БГ“ ЕООД и копие на възражение по гр. дело № 5576/2017 г. по описа на Софийски районен съд.

От „В.БГ“ ЕООД са изискани допълнителни доказателства и информация, в отговор на което от дружеството сочат, че на 27.01.2017 г. пред Софийски районен съд дружеството е депозирало Заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу Д.Г.К.С. за задължение към етажната собственост, във връзка с което е образувано гр. дело № **** г. Допълват, че издадената заповед за изпълнение е обезсилена поради подадено от г-жа Д.Г.К.С. възражение и информират, че дружеството не е предприело последващи действия срещу длъжника.

Към становището са приложени относими доказателства, а именно заверено копие на Договор за управление и поддръжка от 29.02.2016 г., Заявление за издаване на заповед за изпълнение и Съобщение от Софийски районен съд за депозирано от г-жа Д.Г.К.С. възражение.

На проведено на 18.10.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбите са разгледани по същество.

Жалбоподателката Д.Г.К.С. – редовно уведомена, явява се лично и поддържа жалбите.

Жалбоподателят Г.Х.К. – редовно уведомен, не се явява, представлява се от Д.К. с пълномощно по преписката. Г-жа К. поддържа жалбите и моли Комисията да ги уважи, като основателни. В заседанието излага твърдения за нарушение при обработването и на нейни лични данни от ответните страни и нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД, които счита, че биха имали необратими за нея последици свързани със здравословното ѝ състояние.

Ответните страни – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледани по същество жалбите са неоснователни.

Предвид изложените в откритото заседание твърдения от г-жа К. за нарушени нейни права по ЗЗЛД следва да се отбележи, че те не са предмет на настоящето

производство, в което тя има качеството на процесуален представител на жалбоподателя Г.Х.К., а не на жалбоподател.

Предмет на жалбите и на образуваното административно производство е неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателите – Г.Х.К. и Д.Г.К.С., във връзка с видеонаблюдение осъществявано в сграда в режим на етажна собственост находяща се в *****. Предмет на жалби № Ж-328.27.07.2017 г. и Ж-338/04.08.2017 г. е и нарушено право на достъп до лични данни от страна на „В.БГ“ ЕООД по подадено през март 2016 г. искане, както и неправомерно съхранение от страна на „М.“ ООД на копия на нотариални актове на самостоятелни обекти в сградата, в това число и копие на нотариален акт на жалбоподателката Д.Г.К.С. и предоставянето на данни от него на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД през 2016 – 2017 г. за използването им от последното за заведено срещу жалбоподателката дело в Софийски районен съд за изпълнение на парични задължения.

От събраните по преписката доказателства и в частност от писмо от 23.03.2017 г. на Столична община, район „Витоша“ се установи, че жалбоподателите имат адресна регистрация по постоянен адрес в *****, като по отношение на Д.Г.К.С. – адреса е вписан и като настоящ.

Не е спорно, че сградата в която се намира жилището е в режим на етажна собственост. Страните не спорят и че към момента на подаване на жалбата функциите на домоуправител на сградата се осъществяват от „В.БГ“ ЕООД, след взето на 21.02.2016 г. решение на Общото събрание на етажната собственост за избор на професионален домоуправител и сключен на 29.02.2016 г. договор за управление и поддръжка с „В.БГ“ ЕООД, същия в сила от 01.03.2016 г. Видно от писмо рег. № П-5144/17.07.2017 г. от Столична община, район „Витоша“ дружеството е регистрирано като управител на етажната собственост.

Не е спорно, че дружеството е подало Заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу Д.Г.К.С. за задължение към етажната собственост, във връзка с което е образувано гр. дело № 5576/2017 г. по описа на Софийски районен съд, но издадената заповед е обезсилена. В заявлението се съдържат три имена, единен граждански номер и адрес на жалбоподателката.

Не е спорно, а и видно от приложени по преписката доказателства в периода от 16.12.2012 г. до 01.03.2016 г. управител на етажната собственост е бил Ю.З., избран с Решение на Общото събрание на етажната собственост проведено на 16.12.2012 г., обективизирано в протокол от същата дата. Видно от съдържанието на протокола и по-конкретно т. 9 и 10 от него, на същото заседание е взето и решение за монтиране на система за контрол на достъпа до асансьора и входната врата и за монтиране на система

за видеонаблюдение на „входно-изходните точки, без асансьора“. Следва да се отбележи, че решението е взето преди жалбоподателите да са придобили собственост в сградата, което по данни на г-жа Д.Г.К.С. е през 2014 г.

Страните не спорят, а и видно от констативния акт от извършена по случая проверка от екип на КЗЛД, на адреса е изградена система за видеонаблюдение, състояща се от 7 (седем) броя видеокамери и записващо устройство (DVR-видеорекордер), разположено в апартамента на Ю.З., който към момента на инсталиране на системата е бил домоуправител на етажната собственост. Системата за видеонаблюдение е изградена от „Д.“ ЕООД, чиито управител и едноличен собственик на капитала е г-н Ю.З.

Установено е, че: една камера е разположена от външната страна на входната врата на етажната собственост, над пощенските кутии; втора камера е инсталирана във вътрешността на входа, непосредствено до асансьора; четири от камерите са инсталирани в гаражите, прилежащи към жилищната кооперация; една камера е поставена на 4-ти етаж, на стената срещу ап. 17, собственост на Ю.З. Проверката е констатирала, че апартамент 20, собственост на жалбоподателите, е разположен в противоположния край на етажния коридор, като процесната камера поставена на 4-ия етаж не обхваща тяхната собственост, по начина, по който е разположена към момента на проверката. Установено е, че достъп до системата за видеонаблюдение има единствено Ю.З.

Проверяващият екип е установил, че към момента на проверката системата за видеонаблюдение не функционира и не осъществява предаване и запис на видеокадри. В тази насока са и твърденията на „Д.“ ЕООД, управителя на което в становище до КЗЛД твърди, че „от монтиране на камерите те в действителност не осъществяват видеонаблюдение, като са направени няколко пробни заснемания, с цел проверка на изправността на техниката и позициониране на камерите“.

Въпреки, че от събраните по преписката доказателства и констативния акт от извършена по случая проверка безспорно и противно на твърденията на жалбоподателката, се установи че на видно място, на входната врата на жилищната сграда има поставена информационна табела, предупреждаващи за осъществявано видеонаблюдение, следва да се отбележи, че от събраните по преписката доказателства не се установи осъществяване на видеонаблюдение в етажната собственост.

Предвид събраните по преписката доказателства и в частност резултатите от проверката се налага извода, че твърденията на жалбоподателите за обработване на личните им данни чрез осъществявано видеонаблюдение на адрес ***** са неоснователни и следва бъдат оставени без уважение.

За пълнота на становището обаче следва да се посочи, че при осъществяване на видеонаблюдение за в бъдеще същото следва да бъде съобразно с изискванията на Закона за управление за етажната собственост по отношение на кворума необходим при вземане на решение за видеонаблюдение в етажната собственост, както се има предвид, че броя и разположението на камерите за видеонаблюдение следва да съответстват на взетото решение.

Неоснователни и недоказани са твърденията на жалбоподателката г-жа Д.Г.К.С. за обработване на личните ѝ данни от страна на „М.“ ЕООД, в хипотезата на съхранение на копие от нотариален акт за собственост на имот находящ се в *****, ап. 20, в които те се съдържат. Въпреки указанията дадени на жалбоподателката за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, същата не е ангажирала доказателства нито в подкрепа на изложеното по-горе твърдения, нито в подкрепа на твърденията си за неправомерно обработване – предоставяне през 2016 -2017 г. на личните ѝ данни от „М.“ ЕООД на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД през 2016 – 2017 г. за използването им от последното за заведено срещу жалбоподателката дело в Софийски районен съд за изпълнение на парични задължения към етажната собственост.

Съгласно разпоредбите на ЗЗЛД всяко лице има право на достъп до личните си данни обработвани от администратор на лични данни, както и право същите да бъдат заличени или коригирани ако се установи, че обработването им не отговаря на изискванията на закона. На правата на лицето кореспондира задължение на администратора на лични данни да предостави достъп до данните, респективно да ги заличи или коригира когато установи, че обработването им не отговаря на изискванията на закона. За целта обаче лицето следва надлежно да упражни правата си по ЗЗЛД (правото на достъп до лични данни по чл. 26 и/или правото по чл. 28 а от закона), доказателства за което в настоящето производство не са ангажирани, като отпрати до администратора на лични данни писмено заявление в което да посочи име, адрес и други данни за идентифицирането си, описание на искането, предпочитана форма за предоставяне на информацията, подпис, дата и адрес за кореспонденция.

Във връзка с горното и предвид разпределянето на доказателствената тежест в процеса следва извода, че твърденията на жалбоподателката за нарушено право на достъп до личните ѝ данни от страна на „В.БГ“ ЕООД са неоснователни и недоказани. Въпреки дадените от КЗЛД указания, жалбоподателката не е представила доказателства за упражнено през март 2016 г. право на достъп до лични данни. Предвид обстоятелството, че по преписката не е налично адресирано до дружеството заявление с искане по ЗЗЛД за достъп до обработвани от дружеството нейни лични данни, тяхното

коригиране или заличаване, а от приложената между страните кореспонденция, водена по имейл адрес, не се установява твърдяното от г-жа Д.Г.К.С. упражняване на права по ЗЗЛД, а и същото е оспорено от страна на дружеството, следва извода, че твърденията на жалбоподателката за нарушение на правото ѝ на достъп до лични данни са недоказани и като такива следва да бъдат оставени без уважение, като неоснователни.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

Р Е Ш И:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява за разглеждане в едно административно производство жалби № П-2241/03.04.2017 г. и № Ж-180/07.04.2017 г., подадени от Г.Х.К. и жалби № Ж-328/27.07.2017 г. и Ж-338/02.08.2017 г., подадени от Д.Г.К.С.

2. Остава без уважение жалбите, като неоснователни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/